

TAXE și IMPOZITE

ACTUAL

Noutăți legislative și studii de caz

Editorial

Contractul de mandat — soluție alternativă la contractul de muncă

Conform prevederilor Codului civil, o societate va putea încheia un contract de mandat cu persoanele ce exercită o funcție de reprezentare (administratori, directori), în baza unui contract de mandat. Contractele de mandat se încheie, de regulă, pe o perioadă determinată.

Principalul *avantaj* în cazul contractului de mandat se referă la faptul că nu mai trebuie parcurse formalitățile de înregistrare în Registrul General de Evidență a Salariaților și nu fac obiectul controlului inspectoratelor teritoriale de muncă.

De asemenea, e important de reamintit, că în cazul indemnizațiilor din astfel de contracte de mandat care se situează sub nivelul salariului minim, problema suprataxării care se pune în cazul contractelor de muncă *nu este incidentă*. Prin urmare, o persoană cu contract de mandat sub nivelul salariului minim este asigurată în sistemul de pensii și sănătate și *nu se pune problema suprataxării* ca în cazul contractelor de muncă part-time.

Condiția cu privire la salariatul pe care trebuie să îl dețină o microîntreprindere se consideră îndeplinită, conform O.G. nr. 16/2022, și în cazul microîntreprinderilor care au încheiate contracte de administrare sau mandat, potrivit legii, în cazul în care remunerația acestora este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată.

Prin urmare *microîntreprinderea* ce colaborează cu o persoană cu contract de mandat din 2023 cel puțin la nivelul sumei salariului minim valabil în 2023 își menține în continuare sistemul de impozitare micro.

Facilitățile în construcții **nu** se aplică însă din 2023 pentru contracte de mandat; începând de la 1 ianuarie, sfera de aplicare a facilităților fiscale în construcții se rezumă doar la contractele de muncă, nu și la alte raporturi similare, precum e cazul contractelor de mandat, cazul zilierilor, ucenicilor etc.

Rămân însă avantajele menționate anterior.

Vera Constantin, expert contabil

ÎN ACEASTĂ EDITIE:

Sinteză legislativă 2

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?! 3

DEDUCERE PERSONALĂ

Indemnizație aferentă unui contract de administrare 4

MICRO

Contract de administrare. Microîntreprindere 4

IMPOZIT PE VENIT

Societăți nou-înființate, aplicare facilități O.U.G. nr. 153/2020 5

INSPECTIE FISCALĂ

Impozitul pe profit aferent anului 2015. Prescripția fiscală 6

CONSTRUCȚII

Salariul minim în construcții. Microîntreprindere 7

MICRO

Impozit pe veniturile microîntreprinderilor. Contract de administrare 7

TERMINAL POS

Prestări servicii. Dotare cu terminal POS 8

TVA

Cheltuieli de publicitate, marketing, protocol și administrative. Tratat fiscal 9

LICHIDARE VOLUNTARĂ

Microîntreprindere lichidare voluntară, termenul de la care devine plătitoare de impozit pe profit 10

SAF-T

Termen de obligație depunere declarație SAF-T 11

TAXARE INVERSĂ

Neînregistrarea și nedeclararea taxării inverse pentru achiziții de prestări servicii din afara UE 12

Sinteză legislativă

O.M.F. nr. 4.291/2022 pentru reglementarea unor aspecte contabile

Publicat în: M.Of. nr. 18 din 06.01.2023

Ce prevede: Ordinul aduce următoarele modificări și completări reglementărilor contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate:

- Obligatorietatea de a întrerupe capitalizarea costurilor îndatorării pe parcursul perioadelor prelungite în care aceasta nu lucrează efectiv la realizarea activului cu ciclu lung de fabricație. O entitate poate suporta costuri ale îndatorării în timpul unei perioade prelungite în care ea întrerupe activitățile necesare pregătirii unui activ pentru utilizarea sa prestabilită sau pentru vânzare. Capitalizarea costurilor îndatorării nu se întrerupe pe parcursul perioadei în care entitatea execută lucrări tehnice și administrative semnificative sau atunci când o amânare temporară este o parte necesară a procesului de pregătire a unui activ pentru utilizarea sa prestabilită sau pentru vânzare.
- Completarea reglementărilor cu aspecte privind sumele încasate în avans: dacă un client plătește o sumă înainte ca entitatea să transfere acestuia un bun sau un serviciu, în momentul încasării entitatea înregistrează o datorie față de client. În acest caz, datoria față de client reprezintă obligația entității de a transfera clientului bunurile sau serviciile pentru care a încasat suma respectivă. Sumele încasate în aceste condiții se înregistrează ca o datorie față de client (contul 419 «Clienti – creditori»). Entitatea scoate din evidență acea datorie și recunoaște venituri atunci când transferă bunurile sau serviciile respective și, prin urmare, își îndeplinește obligația contractuală.
- O entitate poate percepe uneori un avans nerambursabil de la client, la începutul contractului sau aproape de această dată (de exemplu, comisioanele

de activare din contractele de telecomunicații, comisioanele de constituire din anumite contracte de servicii și onorariile inițiale din unele contracte de furnizare). În această situație, entitatea trebuie să stabilească dacă avansul încasat se referă la prestarea unui serviciu într-o perioadă viitoare.

Dacă avansul încasat reprezintă o plată în avans efectuată de un client pentru servicii care urmează să fie prestate într-o perioadă viitoare, suma corespunzătoare se evidențiază în contul 472 «Venituri înregistrate în avans», urmând a fi recunoscută la venituri atunci când vor fi prestate serviciile respective. În cazul în care avansul nu se referă la servicii viitoare, suma încasată de la client se recunoaște pe seama veniturilor perioadei.

– Reglementarea modului și conturilor utilizate la înregistrarea dividendelor interimare permise.

Entitățile care primesc dividende interimare evidențiază sumele corespunzătoare acestora pe seama datoriilor (articol contabil 461 «Debitori diverși»/analitic distinct = 467 «Datorii aferente distribuirilor interimare de dividende»). Regularizarea sumelor se efectuează pe seama dividendelor cuvenite în baza situațiilor financiare anuale aprobate, conform legii, ale entității care a optat să efectueze repartizări interimare de dividende (articole contabile 461 «Debitori diverși» = 761 «Venituri din imobilizări financiare» și 467 «Datorii aferente distribuirilor interimare de dividende» = 461 «Debitori diverși»/analitic distinct).

– Exemplificări privind situațiile în care o entitate acționează în nume propriu și reflectă operațiunile în conturile de venit:

- entitatea este responsabilul principal pentru îndeplinirea contractului, aspect care include responsabilitatea pentru acceptabilitatea bunului sau serviciului specificat (de exemplu, responsabilitatea principală pentru ca bunul sau serviciul să îndeplinească specificațiile clientului);

- entitatea are un risc legat de stocuri înainte sau după ce bunurile specificate au fost transferate către un client (de exemplu, dacă clientul are un drept de retur). Astfel, dacă entitatea obține sau se angajează să obțină bunul sau serviciul specificat contractual, aceasta poate indica faptul că entitatea are capacitatea de a direcționa utilizarea bunului sau serviciului și de a obține, în esență, toate beneficiile rămase din acesta, înainte ca bunul sau serviciul să fie transferat clientului;

- entitatea are libertatea de a stabili prețul pentru bunul sau serviciul specificat. Stabilirea prețului pe care îl plătește clientul pentru bunul sau serviciul specificat poate indica că entitatea are capacitatea de a direcționa utilizarea celui bun sau serviciu și de a obține, în esență, toate beneficiile rămase din acesta. Totuși, în unele cazuri, un intermediar poate avea o anumită flexibilitate în stabilirea prețurilor, pentru a genera venituri suplimentare din serviciul său de a aranja ca bunuri sau servicii să fie furnizate clienților de către alte părți.

Dacă o altă entitate își asumă obligațiile de executare și drepturile prevăzute în contract, astfel încât entitatea nu mai este obligată să transfere clientului bunul sau serviciul contractat (adică entitatea nu mai acționează în nume propriu), entitatea nu trebuie să recunoască venituri. În acest caz, entitatea trebuie să analizeze dacă o altă entitate își asumă drepturile și obligațiile prevăzute în contract, astfel încât entitatea nu mai este obligată să transfere clientului bunurile sau serviciile pentru care s-a angajat. În acest caz, entitatea nu mai acționează în nume propriu și, ca urmare, nu trebuie să recunoască venituri pentru acele bunuri sau servicii. În schimb, ea trebuie să stabilească dacă acționează în calitate de intermediar și să recunoască în mod corespunzător veniturile aferente.

– Introducerea unor reglementări privind cesionarea prin contract de licență a proprietății intelectuale și recunoașterea veniturilor din redevențe.

– Introducerea unor conturi noi în planul de conturi general și funcțiunea acestora:

- 467 „Datorii aferente distribuirilor în terimare de dividende”,
- 6053 „Cheltuieli privind consumul de gaze naturale”,
- 6058 „Cheltuieli cu alte utilități”,
- 694 „Cheltuieli cu impozitul pe profit

rezultat din decontările în cadrul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit” și

- 794 „Venituri din impozitul pe profit rezultat din decontările în cadrul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit”, precum și grupa 79 „Venituri din impozitul pe profit”.

Aceste conturi se introduc și în regle-

mentările contabile aprobate prin O.M.F.P nr. 2.844/2016. De asemenea, conturile 6053 și 6058 se introduc și în reglementările contabile pentru persoane juridice fără scop patrimonial, aprobate prin O.M.F.P. 3103/2017.

Aceste modificări se aplică începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2022.

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Legea abonamentelor la sală – avantaje pentru salariați, fără obligații către stat

Recenta lege care vizează utilizarea facilităților sportive în vederea practicării sportului și educației fizice cu scop de întreținere, profilactic sau terapeutic, începând cu luna februarie 2023, produce modificări în Codul fiscal cu privire la regimul fiscal al abonamentelor pentru astfel de servicii. Ne referim la abonamentele oferite de furnizorii ale căror activități sunt încadrate la codurile CAEN 9311 (Activități ale bazelor sportive), 9312 (Activități ale cluburilor sportive) sau 9313 (Activități ale centrelor de fitness), în limita unui plafon anual de **400 de euro** pentru o persoană. Sunt vizate și abonamente ce includ atât servicii medicale, cât și dreptul de a utiliza facilitățile sportive, în vederea practicării sportului și educației fizice cu scop de întreținere, profilactic sau terapeutic. Pentru salariați, contravaloarea acestor abonamente, dacă se acordă în limita plafonului de mai sus, nu reprezintă venit impozabil (nu se vor percepe nici impozit pe venit și nici contribuții sociale), însă trebuie avut în vedere faptul că aceste avantaje se iau în calcul la determinarea plafonului lunar de **cel mult 33% din salariul de bază** corespunzător locului de muncă ocupat, în care trebuie să se situeze cumulat cu următoarele elemente de venit:

– prestațiile suplimentare primite de salariați în baza clauzei de mobilitate;

– contravaloarea hranei acordate de către angajator pentru angajații proprii;

– cazarea și contravaloarea chiriei pentru spațiile de cazare/de locuit puse de către angajatori la dispoziția angajaților proprii, persoane fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, astfel cum este prevăzut în contractul de muncă sau în regulamentul intern, în limita unui plafon neimpozabil de 20% din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată/lună/persoană, în anumite condiții;

– contravaloarea serviciilor turistice și/sau de tratament, inclusiv transportul, pe perioada concediului, pentru angajații proprii și membrii de familie ai acestora;

– contribuțiile la un fond de pensii facultative, în limita a 400 euro anual pentru fiecare persoană;

– primele de asigurare voluntară de sănătate, precum și serviciile medicale furnizate sub formă de abonament, suportate de angajator pentru angajații proprii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei al sumei de 400 euro, pentru fiecare persoană;

– sumele acordate angajaților care desfășoară activități în regim de telemuncă pentru susținerea cheltuielilor cu utilitățile la locul în care angajații își desfășoară activitatea, precum electricitate, încălzire, apă și abonamentul de date, și achiziția mobilierului și a echipamentelor de birou, în limitele stabilite de angajator prin contractul de muncă sau regulamentul intern, în limita unui plafon lunar de 400 lei corespunzător numărului de zile din luna în care persoana fizică desfășoară activitate în regim de telemuncă.

Menționăm că ordinea includerii veniturilor prevăzute mai sus în plafonul lunar (stabilit prin O.G. nr. 16/ 2022) de cel mult 33% din salariul de bază corespunzător locului de muncă ocupat se stabilește de angajator.

De asemenea, noua lege prevede ca la determinarea impozitului pe veniturile din salarii și asimilate salariilor, contravaloarea abonamentelor menționate mai sus să se deducă din venitul brut.

Vă reamintesc și celelalte elemente care se deduc din venitul brut:

- contribuțiile sociale obligatorii;
- deducerea personală;
- cotizația sindicală;
- contribuția la pensii facultative;
- primele de asigurări voluntare de sănătate.

Prin urmare, noua lege aduce serioase avantaje pentru salariații care frecventează sălile de fitness, însă nu trebuie omis plafonul de 33% în care trebuie să se încadreze toate avantajele oferite de companie. De asemenea, legea acordă un sprijin substanțial și pentru furnizorii serviciilor sportive și de fitness, care așteaptă în perioada următoare creșteri spectaculoase de cereri pentru eliberarea de abonamente la sală.

Ionuț Jinga, consultant fiscal

Indemnizație aferentă unui contract de administrare. Deducerea personală

**DEDUCERE
PERSONALĂ**

Problemă fiscală

Se aplică deducerea personală la contractele de administrare în condițiile în care administratorul nu are alte venituri în afară de dividendele de la firma la care e asociat unic, iar din decembrie are și contract de administrare pentru încadrarea la micro? Pentru același contract se aplică scutirea de la impozitare a sumei de 200 lei?

Cadrul legal:

Referitor la deducerea personală, potrivit art. 77 alin. (1) din Legea nr. 227/2015, așa cum a fost modificat prin pct. 40 din O.U.G. nr. 16/2022, persoanele fizice prevăzute la art. 59 alin. (1) lit. a), alin. (2) și (2¹) au dreptul la deducerea din venitul net lunar din salarii a unei sume sub formă de deducere personală, acordată pentru fiecare lună a perioadei impozabile numai pentru veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază.

Așadar, deducerea personală se

aplică numai veniturilor din salarii la locul unde se află funcția de bază, nu și veniturilor asimilate salariilor, așa cum este indemnizația aferentă contractelor de administrare.

Referitor la suma de 200 lei neimpozabilă, potrivit art. 37 alin. (1) din O.U.G. nr. 168 din 8 decembrie 2022 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, prin derogare de la prevederile art. 78, art. 139 alin. (1), art. 140, art. 157 alin. (1) și ale art. 220

alin. (1) din Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare, „începând cu data de 1 ianuarie 2023, în cazul salariaților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, nu se datorează impozit pe venit și nu se cuprinde în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale obligatorii suma de 200 lei/lună, reprezentând venituri din salarii și asimilate salariilor (...)”.

Așadar, scutirea de la impozitare a sumei de 200 lei se aplică în cazul salariaților care desfășoară activitate în baza contractului individual de muncă, încadrați cu normă întreagă, la locul unde se află funcția de bază, nu și indemnizației aferente contractului de administrare.

Răspuns oferit de:
Nicolae Liviu, consultant fiscal

Contract de administrare. Microîntreprindere

MICRO

Problemă fiscală

În luna 12.2022, societatea, microîntreprindere, prestează servicii de contabilitate, are un angajat cu normă parțială de 4 ore pe zi. În 23.12.2022, asociatul unic care este și administrator încheie cu societatea un contract de administrare cu o remunerație lunară de 3000 lei. Contractul intră în vigoare în 27.12.2022. Se consideră îndeplinită condiția referitoare la salariat la 31.12.2022 pentru a rămâne în sistemul de impozitate a microîntreprinderilor, având în vedere că remunerația obținută de administrator în luna 12.2022 este 600 lei?

Cadrul legal:

Conform Legii nr. 31/1990, orice firmă este administrată de unul sau mai mulți administratori (care pot fi asociați în cadrul firmei sau nu), numiți prin

actul constitutiv sau de adunarea generală. De asemenea, ca administrator SRL poți fi remunerat sau nu, în baza unui contract.

Cu ocazia încheierii contractului de administrare este necesar să se întoc-

mească o declarație de înregistrare fiscală D700 ce trebuie adusă la cunoștința organului fiscal central, în termen de 15 zile de la data producerii acestora, prin completarea și depunerea declarației de mențiuni.

Potrivit art. 91 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, tipurile de obligații fiscale pentru care, potrivit legii, contribuabilul/plătitorul are obligația declarării lor și care formează vectorul fiscal sunt stabilite prin ordin al președintelui ANAF. În acest sens, în temeiul O.P.A.N.A.F. nr. 1.699/2021, printre categoriile de obligații fiscale de declarare, cu caracter permanent, care se înscriu în vectorul fiscal se numără și:

- impozitul pe venitul din salarii și pe venituri asimilate salariilor;
- contribuția de asigurări sociale datorată de persoanele fizice care au calitatea de salariați;
- contribuția de asigurări sociale de sănătate datorată de persoanele fizice care au calitatea de salariați;
- contribuția asiguratorie pentru muncă.

Remunerația administratorului prezintă venit asimilat salariului așa cum se prevede la art. 76 alin. (2) lit. o) din Codul fiscal.

Contractul de mandat se declară în formularul 112 la Secțiunea A - 1. Tip asigurat din punctul de vedere al contractului de muncă:

3.4. Directori cu contract de mandat, membri ai directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, manageri, în baza contractului de management prevăzut de lege.

Sau la:

6. Administratorii societăților, companiilor/societăților naționale și regiilor autonome, desemnați/numiți în condițiile legii, precum și reprezentanții în adunarea generală a acționarilor și în consiliul de administrație; administratorii, membrii consiliului de administrație, consiliului de supraveghere și

comitetului consultativ, precum și reprezentanții statului sau reprezentanții membrilor consiliului de administrație, fie în adunarea generală a acționarilor, fie în consiliul de administrație, după caz.

Acest tip de contract ajută la menținerea regimului de microîntreprindere doar dacă se încheie pe o sumă lunară de 2.550 lei în 2022, indiferent de orele prestate.

Societatea este exceptată de la îndeplinirea tuturor obligațiilor și formalităților ce țin de Codul muncii.

În cazul contractelor de mandat, administrare, condiția se referă la suma brută din contract de minimum 2.550 lei pentru 2022. Nu se consideră condiția îndeplinită pentru sume mai mici decât salariile minime valabile în anul respectiv, deoarece nu este vorba de un contract de muncă.

Pentru anul 2022, potrivit art. 51 alin. (1) lit. a), alin. (4) lit. b) și alin. (5) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, „(1) Cotele de impozitare pe veniturile microîntreprinderilor sunt:

a) 1% pentru microîntreprinderile care au unul sau mai mulți salariați; (...)

(4) În sensul prezentului titlu, prin salariat se înțelege persoana angajată cu contract individual de muncă cu normă întreagă, potrivit Legii nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Con-

diția se consideră îndeplinită și în cazul microîntreprinderilor care: (...)

b) au încheiate contracte de administrare sau mandat, potrivit legii, în cazul în care remunerația acestora este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țara garantat în plată.

(5) În cazul în care, în cursul anului fiscal, numărul de salariați se modifică, cotele de impozitare prevăzute la alin. (1) se aplică în mod corespunzător, începând cu trimestrul în care s-a efectuat modificarea, potrivit legii. Pentru microîntreprinderile care au un salariat și care aplică cota de impozitare prevăzută la alin. (1) lit. a), al căror raport de muncă încetează, condiția referitoare la numărul de salariați se consideră îndeplinită dacă în cursul aceluiași trimestru este angajat un nou salariat cu respectarea condiției prevăzute la alin. (6).“

Așadar, condiția cu privire la salariat cu contract de muncă se consideră îndeplinită și în cazul microîntreprinderii care are încheiat contract de administrare sau mandat, iar remunerația este cel puțin la nivelul salariului de bază minim brut pe țară garantat în plată, respectiv 2.550 lei pentru anul 2022, nu proporțional cu un număr de ore din lună.

Răspuns oferit de:

Vera Constantin, expert contabil

Societăți nou-înființate, aplicare facilități O.U.G. nr. 153/2020

Problemă fiscală

Societățile înființate în anii 2021-2022 beneficiază de reducerea impozitului pe venit din O.U.G. nr. 153/2020?

Cadrul legal:

Potrivit art. 1 alin. (1), contribuabilii plătitori de impozit pe profit, indiferent de sistemul de declarare și plată prevăzut la art. 41 din Codul fiscal, con-

tribuabilii plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor potrivit titlului III „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor” din Codul fiscal, precum și contribuabilii care intră sub incidența prevederilor Legii nr. 170/2016

IMPOZIT PE VENIT

privind impozitul specific unor activități beneficiază de reduceri ale impozitului pe profit anual/impozitului pe veniturile microîntreprinderilor/impozitului specific unor activități, astfel:

- a) 2%, în cazul în care capitalul propriu contabil, prezentat în situațiile financiare anuale, respectiv în raportările contabile anuale pentru sediile permanente ale persoanelor juridice rezidente în state aparținând Spațiului Economic European, în anul pentru care datorează impozitul, este

- pozitiv. Pentru contribuabilii care, potrivit prevederilor legale, au obligația constituirii capitalului social, capitalul propriu contabil trebuie să îndeplinească concomitent și condiția de a fi la nivelul unei valori cel puțin egale cu jumătate din capitalul social subscris;
- b) dacă înregistrează o creștere anuală a capitalului propriu ajustat al anului pentru care datorează impozitul față de capitalul propriu ajustat înregistrat în anul precedent și îndeplinește concomitent condiția prevăzută la lit. a), reducerile au valorile înscrise în tabelul prevăzut la acest alineat;
- c) 3%, dacă înregistrează o creștere peste nivelul prevăzut la alin. (4) a capitalului propriu ajustat al anului pentru care datorează impozitul față de capitalul propriu ajustat înregistrat în anul 2020 și dacă îndeplinește concomitent condiția prevăzută la lit. a). Prevederile prezentei litere se aplică începând cu anul 2022, respectiv începând cu anul fiscal modificat care începe în anul 2022.
- Potrivit alin. (14), în aplicarea prevederilor prezentului articol, pentru contribuabilii înființați în cursul anului, cu excepția celor prevăzuți la alin. (8) și (9), anul înființării reprezintă anul de bază care se substituie anului

2020 pentru aplicarea prevederilor alin. (1) lit. c).

Prin urmare, societățile nou-înființate pot aplica aceste prevederi, respectiv:

- societățile înființate în anul 2021 pot aplica prevederile de la lit. a) în anul 2021 și celelalte reduceri prevăzute la lit. b) și c) în anul 2022, iar anul de bază care se substituie anului 2020 va fi anul înființării, respectiv 2021;
- societățile înființate în anul 2022 pot aplica doar reducerea de 2%, prevăzută la lit. a), întrucât nu există an de comparație.

Răspuns oferit de:

Elena Zaharia, consultant fiscal

Impozitul pe profit aferent anului 2015. Prescripția fiscală

**INSPECȚIE
FISCALĂ**

Problemă fiscală

O societate este supusă unei inspecții fiscale asupra impozitului pe profit. Perioada care face obiectul inspecției fiscale este 01.01.2015 – 31.12.2020. Data începerii inspecției fiscale este 30.09.2021, iar avizul de inspecție fiscală a fost comunicat cu data de 20.08.2021. Din punctul de vedere al prescripției, dreptul organului fiscal de a stabili obligații fiscale suplimentare se prescrie, potrivit Deciziei nr. 20/2020 a ICCJ, în termen de 5 ani, calculați începând cu 1 ianuarie a anului următor anului fiscal în care s-a realizat profitul. Se aplică prevederile Deciziei situației în care anul 2015 este sub incidența prescripției, neputându-se stabili obligații fiscale suplimentare, sau se aplică prevederile noului Cod de procedură fiscală care prevede ca prescripția începe să curgă de la data de 1 iulie a anului în care s-a depus declarația privind impozitul pe profit?

Cadrul legal:

Potrivit vechiului Cod de procedură fiscală și Deciziei ICCJ nr. 21/2020 coroborate cu dispozițiile tranzitorii de la art. 347 din noul Cod de procedură fiscală, termenul de prescripție a dreptului de a stabili creanțe fiscale aferente anului 2015 a început să curgă de la data de 1 ianuarie 2016. Deși la 1 ianuarie 2016 acest termen de prescripție în curs debutează în același timp cu prevederile noului Cod de procedură fiscală, conform cărora termenul de prescripție în materie fiscală începe să

curgă de la data de 1 iulie a anului următor celui la care se referă creanțele fiscale. În acest caz primează intenția legiuitorului de a conferi ultraactivitate legii vechi în materie procedural-fiscală.

În acest sens este și punctul de vedere al Ministerului Finanțelor din adresa nr. 739529/07.10.2021, publicat pe site-ul Camerei Consultanților Fiscali (pct. I din adresă).

Reiese că, pentru impozitul pe profit aferent anului 2015, termenul de prescripție a început să curgă la 1 ianuarie 2016 și s-ar fi împlinit la data de 31 decembrie 2020, cu excepția situației

în care în acest interval nu au intervenit cauze de întrerupere ori de suspendare a cursului prescripției.

O cauză legală de suspendare a cursului prescripției dreptului de a stabili creanțe fiscale a fost stabilită prin art. 12 alin. (5) coroborat cu art. 13 alin. (1) din O.U.G. nr. 48/2020, iar cursul prescripției a fost suspendat în perioada 16 aprilie 2020 – 25 decembrie 2020 în baza modificărilor succesive ale termenului stabilit prin O.U.G. nr. 48/2020 (ultima modificare fiind prin art. 24 alin. (1) din O.U.G. nr. 181/2020).

Prin urmare, cursul prescripției pentru impozitul pe profit aferent anului 2015 a fost suspendat pentru 253 de zile în cursul anului 2020, împlinindu-se la data de 10 septembrie 2021. Având în vedere că inspecția fiscală a început la data de 30 septembrie 2021, dacă nu mai există alte cauze de întrerupere sau suspendare a cursului prescripției, conform art. 111 din actualul Cod de procedură fiscală se poate aprecia că termenul de prescripție pentru impozitul pe profit aferent anului 2015 era împlinit la data începerii inspecției fiscale.

Răspuns oferit de:

Constanța Popa, consultant fiscal